

HEŘMÁNĚK

červen 2006

ROČNÍK 10, ČÍSLO 2

zdarma

LIST OBČANŮ HORNÍCH A DOLNÍCH HEŘMANIC, RÝDROVIC A CHUDOBY

Vychází v obci Horní Heřmanice v Čechách a ve státě Luisiana v USA

JARNÍ RÝDROVICE

polovina dubna 2006

foto: Jan Kaňka

ZPRAVODAJSTVÍ OBECNÍHO ÚŘADU

Vážení spoluobčané,

zima zanechala na naší obci těžké následky na budovách a majetku. Největší škody způsobila zima akciové společnosti Hermas Horní Heřmanice, kde zasahovala zásahová jednotka hasičů a členů SDH Horní Heřmanice. Chci jim touto cestou poděkovat za odvedenou práci při těchto akcích. Další velká škoda byla způsobena na usedlosti paní Nožkové č. p. 85, tato usedlost je kulturní památkou. Celkem bylo u nás poškozeno asi 13 objektů. Poškozen byl i obecní majetek. Zničená je střecha nad podiem na hřišti, kterou chceme přes léto opravit. V obecních lesích sníh způsobil velké množství polomů, budeme muset uklízet několik stovek kubiků zničeného dřeva. Na tuto zimu budeme ještě dlouho vzpomínat a musíme doufat, že se nebude znovu opakovat.

Od počátku roku pokračovaly práce na projektu rozšíření vodovodu v Dolních Heřmanicích, kde nám byla přidělena dotace od Pardubického kraje ve výši 80.000,- Kč, což pokrývá 70 % celkových nákladů na jeho zpracování. Bohužel se nepodařilo včas zajistit vodoprávní povolení a proto nemůžeme v letošním roce tento projekt realizovat.

Pokračují práce na projektu přestavby restaurace, ordinace a BJ v čísle popisném 7, který je téměř hotový. Na realizaci nám byla přidělena dotace pouze ve výši 100.000,- Kč, je to jen zlomek částky potřebné na celou akci.

Bylo zadáno zpracování lesního hospodářského plánu pro obecní lesy na období 2007/2016 Lesní taxační společnosti Hradec Králové. Náklady na jeho vypracování budou hrazeny z grantu Pardubického kraje.

V letošním roce má proběhnout rekonstrukce rozvodné sítě nízkého napětí v Rýdrovicích. V rámci této rekonstrukce obec nechala zpracovat projekt na veřejné osvětlení v rekonstruované části. Náklady na tuto akci budou kolem 200.000,- Kč.

V letních měsících proběhne oprava a zpevnění místní komunikace k č. p. 114 v Dolních Heřmanicích. Pokládku frézované drtě, kterou jsme vloni nakoupili, provede SÚS PK středisko Lanškroun.

Kulturně jste se mohli vyžít na Hasičském plese, který se tradičně vydařil. Při letošní pouti a pálení čarodějnic se sice nevydařilo počasí, ale sešlo se poměrně hodně návštěvníků. Také na Dětský den, spojený s hasičskou soutěží a táborákem, se počasí nevyznamenal, ale všichni účastníci se dobře pobavili. V měsíci červnu a červenci proběhne fotbalové turnaje mladších a starších fotbalistů, tak přijďte povzbudit naše fotbalisty.

Na závěr Vám chci popřát příjemně prožitou dovolenou, dětem prosluněnou a co nejdelší prázdniny.

Josef Krátký,
starosta obce Horní Heřmanice

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE ZE DNE 18. DUBNA 2006

ZO SCHVALUJE:

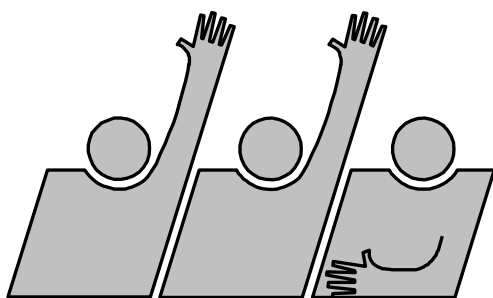
- ✓ a) Rozpočtové opatření kraje č. 1 ve výši 100.000,-- Kč (dotace na opravu čp. 7).
- b) Rozpočtové opatření kraje č. 2 ve výši 80.000,-- Kč (dotace na projekt vodovodu).
- c) Rozpočtové opatření kraje č. 3 ve výši 17.700,-- Kč (dotace na volby do PČR).
- ✓ a) Vodné na rok 2006 ve výši 12,-- Kč/m³. Paní Ing. Chládková připraví kalkulaci na příští rok s využitím paušálních poplatků za připojení nebo za vodoměr.
- b) Stočné na rok 2006 ve výši 18,-- Kč/m³.
- ✓ a) Dodatek č. 2 zřizovací listiny ZŠ kterým se mění a doplňuje:
 - název příspěvkové organizace na „Základní škola a Mateřská škola Horní Heřmanice, okres Ústí nad Orlicí“
 - název Čl. I. na „Druh organizace, druhy škol a typy školských zařízení“
 - odstavec 2, Čl. I. se mění takto: Druhy škol: Základní škola a Mateřská škola.

Typy školních zařízení: Školní jídelna a Školní družina..
- b) Dodatek ke jmenování Mgr. Markéty Kaňkové do funkce ředitelky Základní školy a Mateřské školy Horní Heřmanice, okres Ústí nad Orlicí, ze dne 1. 6. 2003, kterým se prodlužuje jmenování od 1. 6. 2006 po dobu rodičovské dovolené a neplaceného volna paní Mgr. Hany Zpěvákové, nejdéle však do 24. 7. 2007.
- ✓ a) Prodej části pozemkové parcely č. 285/6 v katastrálním území Horní Heřmanice Marii Pecháčkové, Lanškroun, za cenu 25,-- Kč/m². Žadatel vyřídí veškeré náležitosti a uhradí veškeré náklady související s prodejem pozemku do 1 roku. Pokud nemovitost nebude převedena na Katastru nemovitostí do 1 roku, toto usnesení se ruší.
- b) Prodej pozemkové parcely č. 117/1 a 114/1 v katastrálním území Dolní Heřmanice dle GP č. 996-390-90-511 vyhotoveného střediskem geodézie Ústí nad Orlicí ze dne 14. 9. 1990 Jiřímu Kostrhonovi, Brno, za cenu 25,-- Kč/m², smlouvou o smlouvě budoucí. Žadatel vyřídí veškeré náležitosti a uhradí veškeré náklady související s prodejem pozemku do 1 roku. Pokud nemovitost nebude převedena na Katastru nemovitostí do 1 roku, toto usnesení se ruší.
- c) Prodej pozemkové parcely č. 117/2 v katastrálním území Dolní Heřmanice dle GP č. 996-390-90-511 vyhotoveného střediskem geodézie Ústí nad Orlicí ze dne 14. 9. 1990, dále část 1674/2 a 1674/3 přiléhající ke stavební parcele č. 7 s tím, že budou parcely odděleny novým GP a vedle cesty na pozemkové parcele č. 1674/2 zůstane zachován 1 metr obecního pozemku, Janu Petřicovi, Brno, za cenu 25,-- Kč/m². Žadatel vyřídí veškeré náležitosti a uhradí veškeré náklady související s prodejem pozemku do 1 roku. Pokud nemovitost nebude převedena na Katastru nemovitostí do 1 roku, toto usnesení se ruší.
- d) Nabytí pozemkové parcely č. 1490 v katastrálním území Horní Heřmanice za cenu dle znaleckého posudku.
- e) Nabytí pozemkové parcely č. 1609 v katastrálním území Horní Heřmanice za cenu 25,-- Kč/m².
- ✓ Zadání opravy cesty k čp. 114 DH (pan Hejl) SÚS PK, středisko Lanškroun.

ZO BERE NA VĚDOMÍ:

- ✓ Informace k volbám do PČR 2006.

**VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ VE VOLBÁCH
DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY,
KONANÝCH DNE 2. A 3. ČERVNA 2006 V HORNÍCH HEŘMANICÍCH**

Počet zapsaných voličů v seznamech	402
Počet vydaných hlasovacích obálek	285
Počet odevzdaných obálek	285
Počet platných hlasů	283
Počet neplatných hlasů	2
Účast ve volbách v procentech	70,9

	NÁZEV STRANY	HLASY
1.	OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA	76
2.	KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE - ČSL	72
3.	ČESKÁ STRANA SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÁ	67
4.	KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY	39
5.	STRANA ZELENÝCH	14
6.	SNK EVROPŠTÍ DEMOKRATÉ	6
7.	NEZÁVISLÍ	5
8.	STRANA ZDRAVÉHO ROZUMU	1
9.	PRÁVO A SPRÁVEDLNOST	1
10.	PRAVÝ BLOK	1
11.	NÁRODNÍ STRANA	1

OZNÁMENÍ

MUDr. Karel Červinka z důvodu čerpání dovolené neordinuje od 1. do 31. července 2006.

Po dobu nepřítomnosti zastupuje MUDr. Jiří Doleček.
Návštěvy hlaste přímo v ordinaci nebo na SAL Lanškroun

☎ 465 321 029

ORDINAČNÍ HODINY PO DOBU DOVOLENÉ

	VÝPRACHTICE	BYSTŘEC
PO	13.00 - 15.00	
ÚT		07.00 - 09.00
ST	07.00 - 09.00	
ČT		13.00 - 15.00
PÁ	13.00 - 15.00	

SPOLEČENSKÉ OKÉNKO

aneb jak jde život
v Horních Heřmanicích v Čechách

Vážení spoluobčané, milí jubilanti. Vám všem, kteří oslavíte ve III. čtvrtletí roku 2006 výročí svého narození či jiné významné výročí, přejeme pevné zdraví a hodně spokojenosti do dalších let. Stejně srdečně si dovoluujeme popřát těm našim spoluobčanům, kteří si nepřejí uvádět své životní výročí v HEŘMÁNKU.

Životní jubileum budou oslavovat

červenec

Marie Beranová Dolní Heřmanice 132 **81 let**
František Kubelka Dolní Heřmanice 38 **89 let**

srpen

Josef Šítek Dolní Heřmanice 90 **85 let**
Bedřiška Jurečková Dolní Heřmanice 67 **81 let**
Lidmila Mizeráková Horní Heřmanice 40 **50 let**
Bohumír Vrška Rýdrovice 13 **75 let**

září

Zdeněk Hanzlíček Dolní Heřmanice 16 **55 let**
Václav Bůžek Dolní Heřmanice 55 **84 let**
Marie Hejlová Dolní Heřmanice 28 **75 let**
František Verner Horní Heřmanice 117 **50 let**

Sňatek uzavřeli

Marie Jurečková Horní Heřmanice 33
David Sedlák Lanškroun

se vydali 22. dubna 2006 na společnou cestu životem

Tiše od nás odešli

Marie Kubelková

Dolní Heřmanice 38
Zemřela 2. dubna 2006 ve věku 82 let.

František Mareš

Rýdrovice 34
Zemřel 24. dubna 2006 ve věku 85 let.

FOTOKRONIKA OBCE

ČP. 28 - MAJITEL OLDŘICH TARAŠKA

Majitelem tohoto statku je již po několika pokolení rod Tarašků. Nynější jeho majitel Josef Taraška v roce 1927 úplně přestavěl chlévy a část stodoly. Obytné stavení je z polovice zděné. V padesátých letech minulého století byl syn Oldřich Taraška prohlášen za kulaka, majetek mu byl zkonfiskován a z obce byl vystěhován. Hospodářské objekty potom využívalo Jednotné zemědělské družstvo.

ČP. 29 - MAJITEL OLDŘICH TARAŠKA

Čp. 29 je výměnečné stavení od čp. 28. Dnes zde bydlí paní Jarmila Hubálková se synem a maminkou.

OPRAVA

V minulém čísle Heřmánku si ve fotokronice na poslední stránce zařadil tiskařský šotek.

Fotografie popsaná ČP. 25 - MAJITEL JOSEF KULHÁNEK má být správně ČP. 26 - MAJITEL JOSEF KULHÁNEK
Fotografie popsaná ČP. 26 - MAJITEL ANTONÍN KRÁTKÝ má být správně ČP. 27 - MAJITEL ANTONÍN KRÁTKÝ
Redakce se tímto všem čtenářům omlouvá.

MYSLIVCI V HORNÍCH HEŘMANICÍCH

I když u většiny lidí jsou slova myslivci a myslivost spjata s lovem a především se střílením, kdy tento názor je upevňován atraktivními zprávami v médiích o střílení nevinných domácích mazlíčků a někdy i myslivců navzájem, skutečnost je povětšinou právě opačná. Většina z nás hledá v myslivosti odreagování, odpočinek a prostor k načerpání energie a nových sil. Současně nás spojuje láska k přírodě a potřeba udělat něco pro další generaci, už třeba jen tím, že ji ponecháme prostor k životu takový, jako jsme ho měli a máme my. Nechceme, aby naše děti vyprávěly svým potomkům, našim vnukům a pravnučkám pohádky o zvěři, která volně žila v přírodě, kde rostla zelená tráva, vysoké stromy a voda se dala pít i ze studánky v lese. I takoví jsou tedy myslivci a jsem přesvědčen, na základě dlouholetých zkušeností, že je takových dost. Jenom ta lidská touha po senzacích často hledá a vybírá právě jen ty negativní postřehy.

A jak je tomu tady u nás? Posuďte sami.

Za celou naši historii se nestal při provozování myslivosti žádný úraz a už vůbec ne takový, který by byl způsoben střelnou zbraní. U střílené škodné zvěře (psů a koček) se nikdy nejednalo o domácího mazlíčka, ale vždy jen o jedince, kterého vedla do přírody snaha obohatit si svůj jídelníček.

Pokud by v tuto chvíli chtěl někdo upozornit, že toto děláme i my, tak se mýlí. Veškerá vyprodukovaná zvěřina z honitby (dle naší statistiky toto dělá 0,38 kg/ha) je zpeněžována a prakticky celý obnos je vrácen zpět do honitby, většinou ve formě krmení, léčiv pro zvěř a materiálu na výstavbu a opravu mysliveckých zařízení.

Pro letošní zimní období jsme měli připraveno: 17 q ova, 10 q kukuřice, 1 q léčiv, 2 q krmné soli, 10 q drcené kukuřice, 15 q jader-ných granulí a 40 q sena.

Přestože se může zdát, že množství bylo dostatečné, možná i zbytečně velké, dnes už víme, že tomu tak nebylo.

Denně se přesvědčujeme při nalézání padlých kusů, že příroda jako taková si ve své moudrosti provedla vlastní výběr a určila své silné a vyvolené k další reprodukci a zastupování svého druhu.

Všem nám dala najevo, jak je člověk ve svém počínání slabý a maličerný.

POZVÁNKA

V sobotu 2. září 2006

v 10.00 hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu v Horních Heřmanicích se uskuteční

**VALNÁ HROMADA
HONEBNÍHO SPOLEČENSTVA
HORNÍ HEŘMANICE**

Program: 1. Zpráva honebního starosty
2. Zpráva o hospodaření
3. Diskuze

Připravil Jiří Beran, Honební společenstvo Horní Heřmanice

SOKOLOVÉ SE CHYSTAJÍ NA SLET

V prvním červencovém týdnu tohoto roku vyvrcholí pod záštitou prezidenta České republiky prof.

Václava Klause a pražského primátora Pavla Béma XIV. Všesokolský slet - velkolepá sportovně-společenská akce s dlouholetou tradicí a značným mezinárodním společenským a sportovním dosahem.

Za přítomnosti prezidenta České republiky, členů mezinárodního olympijského výboru a dalších významných představitelů kulturního, sportovního a politického života se této akce zúčastní nejen členové Sokola ve všech věkových kategoriích z ČR, ale i zástupců mnoha sokolských organizací z celého světa, široká veřejnost a další hosté.

I naše jednota Sokol Horní Heřmanice se XIV. Všesokolského sletu v Praze zúčastní v počtu 20 cvičenců. Osm mužů zacvičí ve skladbě Chlapáci, osm žen ve skladbě Léto a čtyři dorostenky nastoupí ve skladbě Výlet s aerobikem.

Ještě před odjezdem do Prahy jsme si zacvičili na oblastních sletech. Muži cvičili v České Třebové, Hradci Králové a také jeli cvičit do Trnavky na oplátku mužům, kteří u nás vystoupili se skladbou minulého sletu na oslavách 700 let obce. Ženy zase byly cvičit na místním sletu ve Hnátnici na pozvání cvičenek, se kterými tvoří celek. Všichni společně jsme byli na krajském sletu v Pardubicích.

Teď už nás čeká jen hromadné vystoupení v Praze na stadionu Evžena Rošického na Strahově. Doufám, že nám bude přát počasí.

Pavla Karnová

CO NOVÉHO V KNIHOVNĚ

Vážení spoluobčané, chtěl bych vás touto cestou seznámit s prací naší knihovny. Knihovna k dnešnímu dni obsahuje 2107 svazků beletrie a 392 svazků literatury naučné. V minulém roce bylo zakoupeno 18 knih z poplatků za vypůjčené knihy, 16 nových knih jsme dostali darem. Také letos jeden místní čtenář, který nechce být jmenován, daroval knihovně 500 korun na zakoupení nových knih. Chtěl bych mu touto cestou za nás všechny vřele poděkovat.

Je zřejmé, že si čtenáři naší knihovny váží a jsou s ní spokojeni. Je však velká škoda, že starší čtenáři pomalu odcházejí a čtenáři mladší nemají o knihy moc zájem. Zvláště rodiče by si měli uvědomit, že pro děti je čtení nenahraditelné. Rozvíjí u dětí schopnost soustředit se, vytvářet si slovní zásobu a dobré vyjadřování. Maminky a tatínkové, dohlédněte na to, aby vaše děti četly. Ono se jim to mnohokrát vrátí při jejich vzdělávání a přípravě pro další život.

Chtěl bych také připomenout, že 4x do roka nám z městské knihovny v Lanškrouně zapůjčí vždy asi 40 knih jak pro dospělé, tak pro děti. Je proto stále si z čeho vybírat. Mimo knih si čtenáři mohou vypůjčit časopisy Praktická žena, Květy, 100+1 zahraničních zajímavostí a Zahrádkáře.

V měsících červnu až září se knihy půjčují každou první neděli v měsíci od 08.00 do 11.00 hodin.

František Pavlíček, knihovník

DĚTSKÝ DEN

V sobotu 27. května odpoledne bylo na hřišti v Horních Heřmanicích i přes nepříliš příznivé počasí živo. Místní Sbor dobrovolných hasičů uspořádal pro děti Dětský den.

Z DĚTSKÉHO DNE - SOUTĚŽE DĚTÍ

27. května 2006

foto: archiv Obecního úřadu

Hned na jeho začátku mohly děti sledovat závody hasičských družstev a samozřejmě fandit družstvu místních hasičů. Dále měly při-

praveny soutěže, v nichž měřily své síly s kamarády. Vysoutěžily si tak sladkosti a různé drobnosti. Za zmínku určitě stojí i kolotoč, který děti přivítaly opravdu s nadšením a plně ho využily. Po soutěžích mohly vyzkoušet své štěstí v tradičním kole štěstí, kde měly možnost získat další pěkné ceny. Na někoho se štěstí usmálo a na jiného ne. Jestli se tento den vydařil, jak byly děti spokojené a kolik nových dojmů si odnesly se nejlépe dozvíte z jejich prací na jiném místě tohoto čísla Heřmánku.

Z DĚTSKÉHO DNE - HASIČSKÁ SOUTĚŽ

27. května 2006

foto: archiv Obecního úřadu

Článek z Dětského dne připravila
Kamila Skalická

NÁSLEDKY ZIMY

V minulém Heřmánku firma HERMAS a. s. děkovala všem, kteří nám pomohli při likvidaci škod způsobených neobvyklou sněhovou nadílkou.

Nyní bych chtěla občany informovat o veškerých škodách a postupu při jejich odstraňování.

První se propadla střecha na OMD Horní Heřmanice a zdemolovala i dřevěné stěny. Na této stáji provedl AGROSTAV Lanškroun demolici a na stáj je zpracováván projekt tak, aby mohla sloužit znovu pro odchov zvířat. Při obnově stáje nesmíme měnit ani kapacitu, ani technologii, řeší se nejvhodnější střešní krytina, která by vyhovovala pohodě zvířat a při tom byla uhrazena pojišťovnou.

Úplně je již opravena stejnou firmou střecha na přípravně OMD na Chudobě, která byla stejně jako v Heřmanicích určena k úplné de-

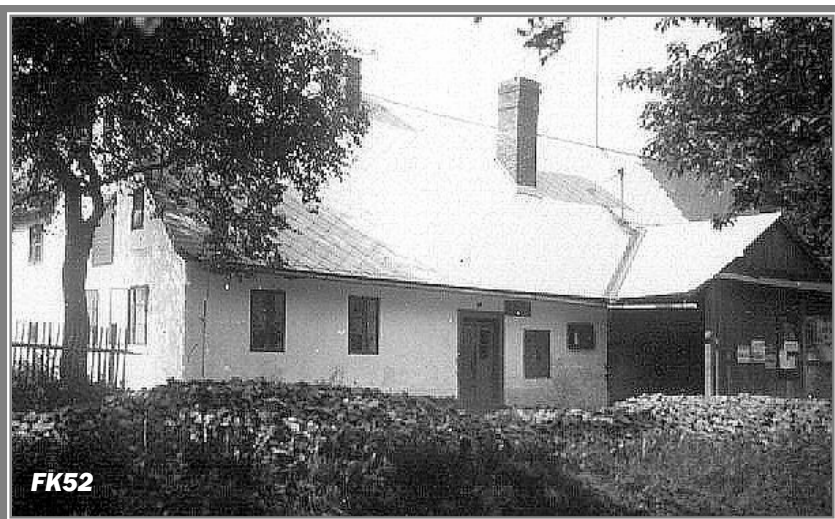
molici. Dořešena na této stáji není ještě oprava probořené střechy na jedné ze dvou hal. Čekáme na vyjádření statika, na základě kterého bude stanoveno, jaký rozsah opravy bude nutný a dále na konečné vyjádření pojišťovny. Stejný je stav i u prasklé stěny na opravárenské dílně v Dolních Heřmanicích.

Další stavbou určenou k úplné demolici je oblouková hala ke skladování strojů ve středisku Horní Heřmanice. Zde hledáme dodavatele podobné stavby, s podmínkou, aby byla vhodná do zdejších klimatických podmínek. Vzhledem k velkému množství škod, způsobených letošní zimou, je složité zajistit firmu na opravy. V souvislosti s tím jsou dost opožděny platby od pojišťovny.

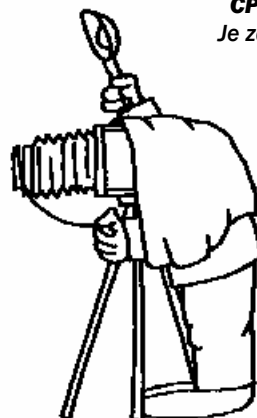
Všechny uvedené stavby byly pojištěny, přesto nás jejich oprava finančně zatíží. Na každou škodu máme 5% spoluúčast a při vysoké výši škod se bude jednat o nemalé částky.

Marie Modráčková

FOTOKRONIKA OBCE

FK52

ČP. 30 - MAJITEL JIŘÍ PAVLAS

Je zděná, z polovice na poschodí postavená kovárna, kterou zdědil její nynější majitel Jiří Pavlas po svém otci a ku které přikoupil při parcelování rychty 15 mír polí.

Od posledních majitelů, Dany Strakové a Jiřiny Reslerové, zakoupil stavení na víkendovou chalupu Petr Pavlas z Lanškrouna.

POČASÍ A MY

Domnívám se, že na toto téma letošní rok prozatím nelze říct skoro nic pozitivního. Až na to, že „studený máj - v stodole ráj“. Těšme se tedy na tu bohatou úrodu a podzimní sklizeň ovoce a zeleniny pokud nám je předčasně nesklidí povětrí a kroupy.

Člověk je tvor stále s něčím nespokojený a počasí není žádnou výjimkou. Ať je teplo nebo zima, ať prší nebo pálí sluníčko - všem se nezavděčí. Zřejmě už jiní nebudeme, počasí se bude měnit i nadále a vždycky nás něčím překvapí.

Jsme jistě rádi, že přes naši vesnici neteče dravá říčka, která se někde i několikrát v roce rozlije a zatopí sklepy, zahrádky a někdy i byty. Vidáme tu pohromu v televizi. Je nám líto těch postižených a obdivujeme je, když vidíme, jak po záplavách uklízejí, vysoušejí, čistí studny, avšak nechtějí se odstěhovat jinam - jsou přece doma.

Drívější generace byly velmi závislé na úrodě na polích. Při neúrodě trpěly celé rodiny hladem. Kronikář pan Josef Brokeš zaznamenal zprávu z obecních zápisů z roku 1869:

Roku 1869 postihlo obec veliké sucho, jakého není pamětníka. Brambory nevyrůstly a které přece, byly veliké jako hrachy. Len vůbec nezrešel a ovsy byly tak krátké, že musely být trhány i s kořeny rukou.

Bída veliká byla v obci, stodoly prázdné, píce žádná, vyhublý dobytek musel být prodáván za každou cenu. A tu obec v největším zou-

falství a bídě podává přímo císaři a králi Františku Josefovi žádost o pomoc. Žel, že se nezachovalo zpráv, jak byla žádost vyřízena. Ku pomoci těm nejubožejším usnází se obecní výbor vybírat po dobu 10 let přírážky z lihových nápojů a to z mázu piva 1 krejcar a z mázu kořalky 2 krejcare rakouské měny.

Zpracovala Vlasta Beranová

JIŽNÍ ÚPATÍ VYSOKÝCH TATER OD TATRANSKÉ LOMNICE

V listopadu 2004 vichřice ničivou silou smetla tatranské lesy v pásu širokém 3 km a dlouhém 40 km - i to dovede počasí.

červen 2006

foto: Marie Kaňková

VZPOMÍNKY VENKOVSKÉHO FARÁŘE

VZPOMÍNKY NA VÝUKU NÁBOŽENSTVÍ VE ŠKOLÁCH

Všichni učitelé nebyli vůči nám kněžím hodní. Stalo se to v Ústí nad Orlicí. Tam jsem učil šest let náboženství a potom jsem byl přeložen do Horních Heřmanic.

Tehdy vyučoval náboženství na gymnáziu pan prof. Boštík. Když onemocněl, musel jsem jej zastoupit. Jistě starší pamatují, že rodiče museli přihlásit své děti na náboženství v prvních osmi dnech školy. Později se již nepřijímalo. Paní učitelka přijímala přihlášky ochotně a uložila je k sobě do stolku a tvářila se, že je předá panu řediteli. Když byl ale poslední den podání přihlášek, vrátila paní učitelka přihlášky čtyřem dětem, s tím, že je mají odevzdat děti panu řediteli samy. Pan ředitel přihlášky ale nepřijal s oznámením, že je měli odevzdat jejich rodiče. Když se rodiče dostavili do školy předat přihlášky, pan ředitel byl již nepřítomen. Příští den bylo dětem oznámeno, že již nemohou být přijaty.

Nepřijaté děti mně to přišly oznámit. Řekl jsem jim, že jsem přesvědčený, že přihlášeny jsou, jen ať do hodiny náboženství přijdou. Na náboženství chodilo 28 dětí a vyučovalo se 2 hodiny týdně. O přestávce před hodinou náboženství již na mně čekal pan ředitel a sdělil mi, že mám ve třídě čtyři nepřihlášené děti. Řekl jsem mu, že jsem přesvědčen, že děti přihlášeny na náboženství jsou a vyvolal jsem jednu žákyni, která řekla, jak to s přihláškami doopravdy bylo. Pan ředitel bez odpovědi odešel a již ten den se mnou nemluvil.

Za týden přišly na náboženství opět všechny děti. Do třídy přišel pan místoředitel a prohlásil, že tedy děti na náboženství chodit mohou, ale po dohodě s panem ředitelem se na Okresní národní výbor jejich jména hlásit nebudou. A tak na náboženství bylo sice přihlášeno o čtyři děti méně, ale na náboženství docházelo všech 28 dětí.

Další příběh se stal na dívčí devítileté škole v Ústí nad Orlicí u staré pošty. Také tady bylo dosti přihlášných dětí na náboženství. Na konci školního roku na mne děti útočily, abych jim napsal známky z náboženství. Těm menším

jsem napsal známky do sešitu. Pro ty starší jsem měl razítko na kterém bylo napsáno: Zpráva rodičům o náboženské výuce z katolického náboženství. Na prvním místě byla známka z mravů, na druhém místě známka z náboženství, na třetím známka za modlitbu a účast na mši sv. Obvyčejně měly děti samé, tedy tři, jedničky. Vysvědčení jsem natiskl, oznámkoval a podepsal, aby děti měly radost.

Jenomže po hodině náboženství následoval další předmět. Mladá učitelka chodila po třídě a uviděla, jak si děti prohlízejí svá vysvědčení z náboženství. Paní učitelka jedno vysvědčení zabavila a odnesla panu řediteli. Ten ihned chvátil na Okresní národní výbor ohlásit co jsem udělal: „Představte si, napsal dětem vysvědčení z náboženství! Co si to dovolil a kdo mu vůbec dovolil nechat si udělat razítko?“ Hájl jsem se, že když vyučuji, mohu snad dětem natisknout na papír vysvědčení. A na to, kdo mi dovolil nechat udělat razítko, moje odpověď zněla: „Nikdo mi to nedovolil!“ Byl jsem ujištěn, že bude lépe když se přiznám, nebo se budu muset přiznat jině.

Čekal jsem co se bude dít dál. Už jednou jsem byl zavřený, jednu prohlídku už jsem také přečkal, tak jsem si řekl, že snad i po druhé to přetrpím. Nakonec uznali, že jsem nic protistátního neprovedl a zůstal jsem na svobodě.

Ale nějak mě potrestat museli. Nejméně půl roku posílali na mé hodiny náboženství jiné učitele, kteří měli poslouchat o čem ve svých hodinách dětem vyprávím. Jedna jediná učitelka, ani nebyla katolička, se zachovala tak, že nějakou chvíli se na mé hodině zdržela, potom přišla ke mně, omluvila se a odešla. Poté pomalu přestávali docházet na mé hodiny náboženství i ostatní učitelé.

Ještě jednu větičku bych dodal. Když jsem oznámil panu řediteli, že mimo něj nemá nikdo jiný z učitelského sboru právo do mé hodiny náboženství chodit, dostal jsem následující odpověď:

„Když si to okres přeje, tak tam chodit budou!“

P. Rudolf Seidl, emeritní farář Horních Heřmanic

STŘÍPKY ZE ŠKOLY

Poslední čtvrtletí ve škole přineslo dětem nejen nové poznatky, ale také nové zážitky. Nejzajímavější akce, které jsme pro děti připravili si můžete přečíst právě teď.

ZDRAVOTNICKÝ KROUŽEK

V květnu se pět heřmanských dětí opět vydalo prověřit své znalosti z první pomoci na oblastní kolo Hlídek malých zdravotníků do Ústí nad Orlicí. Půl roku se pilně připravovaly a jejich píle byla po zásluze odměněna. Dokázaly, že si umí poradit se zástavou dechu i tepu, s tepenným krvácením, se zlomeninami a s popáleninami. Své znalosti musely prokázat i z historie spolku Červeného kříže a dalších oblastí.

Naše družstvo bylo jedním ze dvanácti a podařilo se mu umístit se na krásném čtvrtém místě, což je v konkurenci velkých městských škol nádherné umístění. Dík patří Monice Kvaššayové, Haně Hamplové, Lucce Chlebníčkové, Michalovi Beranovi, Jirkovi Šílarovi a také našemu náhradníkovi - Kubovi Chládkovi. Pevně věřím, že příští rok opět výborně zvládnete stanoviště, která na vás organizátoři soutěže připraví.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA OBLASTNÍHO KOLA HMZ ČČK OS ČČK Ústí nad Orlicí

II. stupeň

POŘ.	ŠKOLA	OBEC	BODY
1.	MS ČČK Ústí nad Orlicí	Ústí nad Orlicí	+20
2.	ZŠ Nádražní	Česká Třebová	-161
3.	ZŠ Dobrovského II.	Lanškroun	-181
4.	ZŠ Horní Heřmanice	Horní Heřmanice	-187
5.	ZŠ Nádražní	Česká Třebová	-209
6.	ZŠ Jamenská II.	Jablonné nad Orlicí	-295
7.	ZŠ Tatenice	Tatenice	-309
8.	ZŠ Jamenská III.	Jablonné nad Orlicí	-315
9.	ZŠ Bratří Čapků	Ústí nad Orlicí	-355
10.	ZŠ Jamenská I.	Jablonné nad Orlicí	-360
11.	ZŠ Javornického	Vysoké Mýto	-380
12.	ZŠ Dobrovského I.	Lanškroun	-627

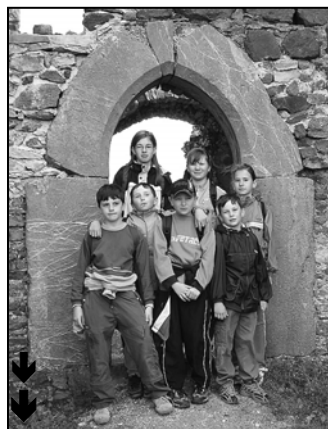
Poznámka: bodování je prováděno srážením bodů za chyby na jednotlivých stanovištích.

VÝPRAVA NA POTŠTEJN A LITICE

V sobotu 3. června měly děti možnost vypravit se na výlet na dva hrady. Vláčkem jsme z Jablonného nad Orlicí dojeli do Potštejna a po krátkém výslapu dobyli hrad Potštejn. Seznámili jsme se s historií tohoto významného hradu v našem blízkém okolí a prohlédli si místní kapli.

Zaujalo nás, že se tu možná stále skrývá poklad, který zde ukryl rytíř Mikuláš. Prozatím jsme výkopové práce nezačali, ale snad se sem ještě jednou vydáme.

Malebným údolím Divoké Orlice jsme pokračovali na hrad Litice. Ještě před výstupem na samotný hrad nás čekalo zmrzlinové posilnění. Na hradě nás provedla paní průvodkyně částí hradu, dověděli jsme se, co je „výserrnice“ a mnoho dalších zajímavostí. Nakonec jsem se rozhledl z nejvyšší věže, nakoupili suvenýry a pomalu sešli k vláčku, který nás zavezl zpět do Jablonného nad Orlicí a domů už to bylo au-ty coby dup.

CESTA NÁS VYČERPALA ↑

← DOBYLI JSME POTŠTEJN

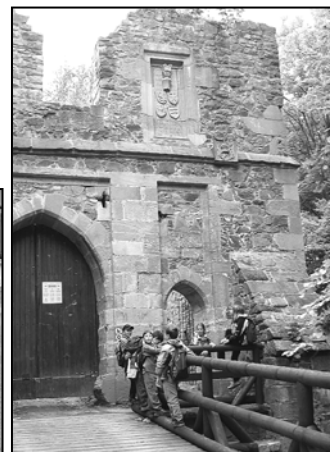
KONÍČCI SE NÁM LÍBILI ↓

↑ EXPEDICE V ÚDOLÍ
DIVOKÉ ORLICE

PŘED BRANAMI
HRADU LITICE →

↓ ZMRZLINOVÉ POSEZENÍ

ŠKOLNÍ VÝLET DO ZOO

Letošní školní výlet byl naplánován do Zoologické zahrady ve Dvoře Králové. Počasí nám přálo převelice, a zvířátek bylo k vidění dost. Prohlédli jsme si nejružnější pavilóny, pozdravili se se zvířátky v klecích, projeli se vláčkem a nezapomněli jsme se projet safari busem, který nás zavezl mezi volně žijící zvířátka. S místními ošetřovateli bylo domluveno, že nám ukáží některá zvířátka, která můžeme chovat doma. Dověděli jsme se něco o hadovi škrťáči, agamě, želvě, králíčkovi, morčeti, potkanovi a piskomilovi. Jaké bylo naše překvapení, když si děti mohly všechna zvířata vzít do rukou. Nejsilnější byl zážitek s hadem, který se omotal kolem vašeho těla a s vědomím, že je to škrťák to bylo opravdu něco. Domů jsme přijeli všichni plni dojmů a nových poznatků o přírodě, kterou neznáme z našeho okolí.

**DENISA KVAŠŠAYOVÁ
A MICHAL ŠÍTEK
- ODVAŽNÍ KROTITELÉ
EXOTICKÝCH ZVÍŘAT**

CO JSME JEŠTĚ STIHLI DO KONCE ŠKOLNÍHO ROKU?

TÁŇA MIKUŠOVÁ VYPRÁVÍ

li znát velmi dobře a být schopni vyprávět o něm každému, kdo naši vesnici navštíví.

Táně Mikušové děkuji za čas, který věnovala na akce pro žáky naší školy a spolu s dětmi se těšíme na další společná setkání.

**A TO JSME UŽ
V AFRICE...**

Na závěr svého vyprávění bych ráda poděkovala všem rodičům, kteří nám pomohli s rozvozem obrovské hromady písku pod průlezky. Při počtu rodičů, kteří se sešli, byla práce rychle hotova a průlezky jsou pro děti bezpečné. Děkuji.

Přeji všem našim i vašim dětem krásné prázdniny plné nových zážitků a dobrodružství, o kterém nám budou jistě rády po prázdninách povídat. Prázdniny plné sluníčka, vody, odpočinku a příjemné dovolené přeji všem zaměstnancům školy a také Vám, členům Hěrmánku.

Text Mgr. Markéta Kaňková, foto archiv ZŠ

DĚTSKÝ DEN OČIMA DĚTÍ

V sobotu 27. 5. jsem byl na dětské dnu. Byla tam spousta soutěží, jako třeba skákání v pytlí. Pro mě bylo nejlepší házení míčkem do plechovek. Soutěžil jsem se svým bratrem. Byla tam hasičská soutěž a byl tam malý kolotoč, který byl zadarmo. Dětský den se mě moc líbil.

Pavel Karn, 2. třída

Dětský den se konal 27. 5. 2006 na hřišti v 13.00 hodin. Byly tam různé soutěže a hry. Byla tam i soutěž pro hasiče, Soutěžili vždy 3 hasiči: 1 v zadu, 2 vepředu a snažili se v minimálním čase shodit plechovku. Na dětském dnu se mi líbilo.

Jakub Chládek, 3. třída

V sobotu 27. 5. jsme šli na dětský den. Když jsme přijeli, tak se mi líbilo, že hasiči stříkali a potom se chystali soutěže. Bylo jich spousta. Hodně jsem

vyhrávala v plechovkách. Prohrávala jsem v hokejkách. Šla jsem na kolo štěstí a tam jsem vyhrála. Dětský den se mi moc líbil.

Jana Beranová, 3. třída

V sobotu 27. 5. 2006 se konal dětský den na hřišti. Když jsem tam přišla s Monkou Kvaššayovou a Michalou Pařízkovou, tam jsme tam pomáhaly tetě připravovat disciplíny a soutěže. Po chvíli přišly i ostatní děti a dívaly se jak hasiči závodí. Když hasiči skončili, tak začaly soutěže pro děti. Byly tam soutěže jako např. soutěž s koloběžkami, s hokejkami, střefování do plechovek, házení mincí do vody, kolo štěstí, chození s vajíčkem na lžici a skákání v pytlí. Bylo tam i občerstvení a kolotoč zdarma. Na tomto dětském dnu jsem vyhrála: spoustu bonbónů, oplatky, balónky a bloček. A na kolo štěstí jsem vyhrála ořezávátko, pexeso, blok a gumu. Na kolotoči jsem byla tři-

krát, ale jen když to bylo zadarmo. S kamarádkami jsme hrály hry a soutěžily. U občerstvení jsem si koupila kolu a brambůrky. Domů jsem šla ve 20.30 hodin. Byla to zábava!!!

Denisa Kvaššayová, 4. třída

Když jsem v sobotu přišel na dětský den, tak jsem tam viděl hasiče. Hasiči tam museli stříkat do plechovek, ale vždycky se tam nemohli trefit. A paní učitelka tam ještě s někým stavěla soutěže. Nejvíce se mi líbila soutěž střílení do branky. Ještě tam bylo střílení do plechovek a soutěže s koloběžkami. Další soutěž byla s vajíčkem na lžici a na pákách. Pak tam přišla mamka a táta a kupovali mně tam dobroty. Večer jsem si já, Michala a Pepička vyprávěli zážitky.

Patrik Pařízek, 4. třída

1. ČERVEN VE ŠKOLCE

Tento den nám počasí sice nepřálo, ale to v žádném případě nemohlo děti odradit, aby hravou formou oslavily svůj svátek. Ve školce měly soutěže, hry a nakonec podle mapy našly i poklad. Byla to odměna za jejich dopolední snažení.

VÝLET

V pondělí 12. června jsme se vydali se školkou z Výprachtic do indiánské vesničky. Ve školce jsme se nazdobili čelenkami a barevným perím a celí natěšení odjeli směrem k Ústí nad Orlicí. Přivítal nás sám indiánský náčelník, za kterým jsme šli do tábora. Vyprávěl o životě Indiánů, výrobě oblečení a zvycích. Nakonec se z nás stali opravdoví Indiáni, kteří se projeli na koni, stříleli lukem a házeli podkovou. Také hra na obrovský buben za účasti dětí v nás zanechala obrovské zážitky.

ČEKÁME NA INDIÁNSKÉHO NÁČELNÍKA

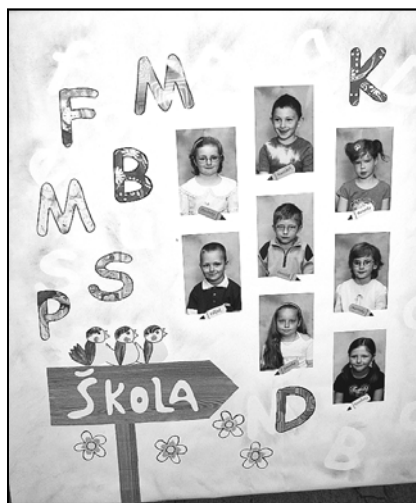

POD DOHLEDEM INDIÁNSKÉ ŽENY BUBNUJEME NA VELKÝ BUBEN A SVOLÁVÁME PŘÍSLUŠNÍKY INDIÁNSKÉHO KMENE

JÍZDA NA DIVOKÝCH KONÍCH NÁM VŮBEC NEČINILA POTÍŽE

HRAVÁ MATURITA

Velký slavnostní den pro předškoláky nastal v pátek 23. června za účasti rodičů. Malí maturanti skládali hravou maturitu. Z klobouku vytahovali jeden po druhém čísla otázek. Maturitní komise, tvořená paní Hřebíčkovou a panem Vágnerem, četla zadání otázek. Všechny děti své úkoly plnily co nejlépe. Odměnou se jim dostalo Malé maturitní vysvědčení, kniha, pomůcky do školy a květina. Na závěr děti zazpívaly rodičům oblíbené písně.

Budoucím prvňáčkům přejeme hodně úspěchů ve škole.

MATURITNÍ KOMISE BYLA PŘÍSNÁ NEBO SE TAK JEN TVÁŘILA?

OZNÁMENÍ RODIČŮM

Mateřská školka v Horních Heřmanicích bude
od 3. července do 28. srpna 2006
uzavřena.

Text *Květa Smejkalová*, foto *Ladislava Beranová*

ČLOVĚK V USA ZÍSKÁ NÁRODNOSTNÍ CÍTĚNÍ, ANIŽ BY CHTĚL

Ještě před dvěma lety Lukáš Maňka deně dojížděl na lanškrounské gymnázium. Vynikal jako herec ve studentském divadelním souboru Škeble a jeho průpovídky a legrácky obveselovaly spolužáky i při běžných vyučovacích hodinách.

Jednoho dne si povšiml informace na nástěnce, která nabízela studium v zahraničí na některé ze škol prestižní United World College. Během deseti dnů musel sepsat esej v češtině a práci v angličtině. Těžko říci jak velkou nadějí tomu v té době dával. Hlavně v angličtině si nevěřil, učil se ji teprve druhým rokem. Spolu se šedesátkou ostatních postoupil do dalších kol, kde ho čekaly testy, dotazníky a eseje. Nakonec se ocitl v šestici těch, kteří v srpnu v roce 2004 získali plná stipendia a nastoupili do škol v Kanadě, USA, Norsku, Velké Británii, Černé Hoře a Itálii. Lukáš chtěl do Kanady nebo do Norska, ale protože si vybíral jako čtvrtý, padla volba na Nové Mexiko v USA. V nejbližší době bude skládat poslední maturitní zkoušku z chemie a na konci května se vrátí domů do Horních Heřmanic. Ne na dlouho, v srpnu nastupuje na universitu do Indiany, kde mu nabídli plné stipendium. Ještě sice neví, co přesně bude studovat a čím jednou v životě bude, ale během posledních dvou let prokázal, že je z něho dospělý chlap, který se umí rozhodovat a dokáže se o sebe postarat.

Lukáši, ty už více než rok a půl studuješ ve Spojených státech amerických. Co se ti vybaví, když si vzpomeneš na první dny a hodiny tvého pobytu?

Obrovská auta, kovbojské klobouky, nekonečné dlouhé rovné silnice, Coca Cola, rozsáhlé krajiny stejného typu a mluvená angličtina všude, kam se podíváš. To byly moje první pocity z Ameriky. Překvapila mě přátelská povaha Američanů. V Evropě vidíme stereotypního Američana jako tlustého, arogantního, nepříjemného byznymena. Moje zkušenost s Američany byla hned zpočátku úplně jiná. Lidé ochotní pomoci, přivítat, přátelství a na pohled vůbec ne tlustí či oškliví mě zdravili všude, kam jsem přišel, snažili se rozpoutat přátelskou konverzaci a byli ochotni mě zavést na 15 mil vzdálené vnitrostátní letiště v Dallasu. Nové Mexiko mě potom překvapilo horkým a extrémně suchým počasím, kde jsou teploty okolo 40 stupňů každodenní záležitosti. První dny na škole byly o poznávání spousty nových lidí ze zemí, o kterých jsem do té doby neměl ani ponětí.

Co bylo nejtěžší na tom, postavit se v 17 letech na vlastní nohy v prostředí, kde jen částečně rozumíš jazyku, prakticky nikoho neznáš a domů to máš téměř šest tisíc kilometrů?

Ani poslední týden před mým odjezdem jsem si neuvědomoval, že bych měl být tak daleko od všeho, co jsem předtím považoval za samozřejmost. A ještě dlouho po mém příletu do USA jsem si neuvědomoval, že jsem absolutně nezávislý, ale také odpovědný. Nejtěžší bylo (kromě angličtiny) zvyknout si na to, že jsem byl sám, a cokoli udělám, pokazím nebo čeho dosáhnou, bude zase jenom na mně. Zvyknout si na to, že o všem rozhoduji sám a nikdo mně nemůže poradit, zastavit nebo ovlivnit. Lidé mi říkali, že úkony jako praní, žehlení a vaření budou hrůzostrašnou zkušeností. Mně osobně to tak vůbec nepřípadlo a „nemuset prát“ je ta poslední věc, která se mi vybaví při vzpomínce na domov.

Zvládnout jazyk prý nebyla žádná legrace, protože zpočátku jsi měl velké problémy s porozuměním mluvenému slovu. Přemýšlíš teď v angličtině nebo v češtině?

Začátky rozhodně nebyly jednoduché, vezmu-li v úvahu, že jsem studoval angličtinu pouhé dva roky před svým odjezdem. Komunikace byla asi ta největší překážka, kterou jsem na své cestě musel překonat. Zpočátku jsem se domníval, že zkrátka nikdy nebudu rozumět, že se nikdy nebudu schopen ten prapodivný, nesrozumitelný a nelogický jazyk naučit. První dva měsíce jsem bloudil po škole, snažil se mluvit s lidmi o těch nejprimitivnějších věcech použitím těch nejprimitivnějších vět a slovíček a každý den doufal, že zítřek bude lepší. Hodiny historie nebo chemie pro mě byly noční můrou, ale také absolutní ztrátou času, protože jsem pochytil možná 10 % probírané látky. Když neznáte slova jako minulost, vláda, důvod, příčina, armáda nebo mírové jednání, to se potom historie studuje obtížně. Stejně jako chemie beze slov jako je přitahovat, odpuzovat, jádro nebo prvek. Postupně se však angličtina zlepšovala a zlepšení bylo viditelné každý den. Po čtyřech měsících jsem prakticky mluvil plynule. V angličtině teď definitivně přemýšlím a je pro mě hodně obtížné nalézt slova v češtině, kdykoli se pokouším mluvit česky. Když jsem loni přijel na léto domů, trvalo mi celý týden, abych se adaptoval do českého prostředí a přemýšlel opět v češtině.

V Novém Mexiku, které se stalo součástí USA až v roce 1912, převládá obyvatelstvo hispánského a indiánského původu. Leží v oblasti pouští a polopouští. Čím ještě je tahle země charakteristická a zajímavá?

Nové Mexiko je jedním ze tří nejchudších států v USA. Je také státem s největším růstem kriminality a nezaměstnanosti. Chudoba Nového Mexika je někdy až zarážející. Tak zborčené domy, tak chudí lidé na ulicích a tak špinavá, neudržovaná města bychom stěží hledali ve východní Evropě. Je ale také státem s nejstarší architekturou a kulturou, státem plným přírodních úkazů. „White Sands“ (Bílé písky) jsou známé po celých státech a lákají turisty k návštěvě Nového Mexika. Jedná se o rozsáhlou poušť na jihu státu, která je charakteristická svou ostře jasnou, sněhově bílou barvou. Santa Fe je známé jako nejstarší město Ameriky, a jeho architektura je známá svým stylem. Jde o mexický styl „adobe“. Nové Mexiko je chudobná, ale přesto i krásná země, kombinující krajinu kaňonů, rozsáhlých plání, úpatí Rocky Mountains a pouští s typickými kaktusy. Je zemí velice suchou a teplou. Počet jasných dnů v roce se šplhá ke hranici 330. To znamená, že si člověk moc deště neužije.

Už jsi si zvykl na americkou stravu?

V Novém Mexiku se toho moc z americké stravy nalézt nedá. Zato mexické jídlo je velice populární, což znamená, že jíme tortily, mexické chilli, fazole, tacos, a burritos docela často. Americká strava potom postrádá vepřové maso, což pro mě bylo hodně těžké akceptovat. Ptal jsem se na důvod, proč Američané jedí jenom hovězí, a bylo mi řečeno, že v Americe žije mnoho různých národností a kultur, mezi nimi je spousta Židů, kteří vepřové nejedí. Obzvláště na začátku dvacátého století byl přísun Židů do Ameriky obrovský a imigranti prostě změnili zvyklosti celé Ameriky. Každopádně se ale těším na guláš s obrovským knedlíkem, pečené vepřové koleno a hlavně studené pilsenské pivo. V porovnání s tímto se na americkou stravu ani zvyknout nedá.

Na které zvyklosti nejčastěji narazíš v běžném každodenním životě a tady v Čechách je neznáme?

Zvyklosti nezvyklosti, život v Americe je hodně odlišný. Co mě překvapilo, je, že pro Američana není problém zajet 500 mil na nákup nebo se někam jen tak podívat. Řízení je v Americe důležitá věc a obrovské vzdálenosti nedělají Američanům žádné problémy. Sportovní utkání jsou na nedělním programu každého Američana. Ať už je to basketbal, baseball nebo fotbal, každý Američan má svůj tým a neděle je obvykle strávena na stadionu. Také mě překvapilo, jak se Američané zajímají o politiku a o zbytek světa. V každé rodině se u večere baví o politice, válce v Iráku, prezidentu Bushovi a úloze Ameriky v mezinárodních konfliktech a aférách. Překvapilo mě, jak často Američané kritizují sami sebe za svou vládu a za rozpoutání války.

(Pokračování na stránce 11.)

(Pokračování ze stránky 10.)

Američané se zajímají o politiku jako nikdo jiný, kritizují, nadávají a dávají to všude najevo.

O škole, na které působíš, se ví, že si zakládá na velmi různorodém sociálním i národnostním složení studentů. Máš tedy určité možnost setkávat se s lidmi rozličných ras i kultur. Myslíš si, že škola umožňuje studentům uvědomit si svůj původ a posílit vlastní identitu, nebo spíše národnostní cítění a etnickou odlišnost roztaví v globalizujícím kotli současné euroamerické kultury?

Naše škola má 200 studentů z 98 odlišných zemí. Není výjimkou, že spolu u večeře sedí u jednoho stolu deset lidí z pěti různých kontinentů, odlišných ras a náboženství. Mezi těmito lidmi jsou i studenti s navzájem nepřátelských zemí jako Izrael a Palestina, Indie a Pákistán, Irsko a Velká Británie, Řecko a Turecko. Škola podporuje mírové akce, pasivitu, akce porozumění, přátelských diskusí a populární „Non Violence action“ (jednání bez násilí). Škola se snaží dát lidem dohromady, aby se od ostatních učili a snažili se rozumět druhým, rozumět odlišným pravdám, a to vše bez známky agresivity či násilí. To ale zdaleka neznamená, že je každý student na konci studia bez své vlastní identity a je obyvatelem zeměkoule místo své rodné země, jak mnozí lidé říkají. Domnívám se, že jsou lidé mnohem více hrdí na svou zemi, jsou pyšní za svou národnostní identitu a snaží se dokázat, že jejich země je ta nejlepší. Nikdy předtím jsem se nehádal o původ Budweiseru, o původ kontaktních čoček nebo broušeného skla. Člověk během těch dvou let na škole získá národnostní cítění, aniž by chtěl.

Kdo se stal tvým nejlepším kamarádem?

Jonathan (Virginia), Tomas (Ireland), Patryk (Poland), Soumaya (Lebanon), Suvi (Finland), Kayton (India) a Michael (Portugal) se stali mými nejlepšími kamarády během těch dvou let. Obzvláště s Jonathanem strávím spoustu času. Ale ono je jich mnohem více. My tu spolu žijeme 24 hodin denně po dva roky, vidíme se každý den ráno, v poledne a večer. To znamená, že se známe docela dobře a to kamarádství je spíše rodinným přátelstvím.

Daří se ti udržet si i kamarády z Lanškrouna?

Daří i nedaří. Ono je tu během roku hodně práce, takže napíšu možná 3 - 4 e-maily za rok. Ale když jsem loni přijel zpátky, byl jsem překvapen, jak rychle mě starí kámoši vzali do party. Strávil jsem tu perfektní prázdniny s perfektními lidmi a na konci léta se mi ani nechťelo zpátky.

Než jsi nastoupil na školu v Novém Mexiku, tak jsi měl jen desetiletou zkušenost s českým školstvím. Jak vypadá tvůj současný školní týden a kterými obory se především zabýváš?

Můj týden vypadá daleko jednodušeji, než ve skutečnosti je. Mám tu šest předmětů. Dva jazyky, chemii jako přírodní vědu, historii jako sociální vědu, divadlo jako umění a matematiku. Každý musí mít šest předmětů z šesti různých skupin. Výhoda je, že si předměty mohu libovolně měnit a najít tak to, co mě nejvíce zajímá. Nevýhodou je, že na konci roku musím složit zkoušku z těch šesti předmětů. Takže si měnit předměty po prvních 5 měsících moc nevyplácí, protože je člověk potom hodně pozadu. Teď, jak jsem to řekl, to nevypadá tak složitě, ale máme hodně práce hlavně mimo školu. Každý týden dostáváme úkoly k prostudování a napsání esejí o dané problematice. Také musíme mít nejméně čtyři aktivity, které podporují komunitu, děláme spoustu dobrovolnické práce a jsme součástí velikých mezinárodních organizací. Já osobně jsem vedoucí pro Unicef, zabývám se modelem OSN, spolu s kamarády pořádáme mírové konference a také jsme dali dohromady třídní konferenci o roli náboženství v konfliktech a válkách. Když jsem byl doma, tak jsem se nikdy moc neučil, ale tady na UWC jsem musel začít. Není tady dne, kdy bych neměl nějaký úkol na přemýšlení anebo nemusel napsat jednu jedinou esej.

Kterou stránku českého školství jsi shledal jako velmi silnou a která naopak chybí nebo ji považuješ za špatnou?

Domnívám se, že problém je už v začátcích, a to v osnovách. Ministerstvo se toho snaží do jednoho roku nacpat co nejvíce a školství je potom jedna velká honička, aby se to všechno stihlo.

V Americe mají učitelé daleko volnější ruku, a mohou si učit podle svého. Také si myslím, že látka, která se probírá na českých školách je poněkud

NA MEXICKO-AMERICKÉ HRANICI

zastaralá. Učíme se nedůležité podrobnosti o všech ruských spisovatelích dvacátého století, ale zapomínáme přitom na lidi jako Gándhí, Desmond Tutu nebo Martin Luther King. Já jsem se o těchto osobnostech dozvěděl až tady, ale věřím, že jsou daleko důležitějšími osobnostmi než jakýkoli generál nebo bojovník, o kterých se v Česku učí v dějepise. Co mě ale na americkém vzdělávacím systému překvapilo nejvíce, je interpretace informací. Například v historii strávíme spoustu času analyzováním historických dokumentů a diskutujeme jejich omezení stejně jako hodnoty. V Česku máme jednu jedinou učebnici dějepisu. Tady musíme přečíst nejméně 5 knih od pěti odlišných autorů, z odlišných zemí, kultur, jazyků a dat, kdy byly napsány. Potom si můžeme vytvořit vlastní obrázek na to, co se stalo. Učíme se, že nikde není jenom jedna správná odpověď, vše záleží na názoru a interpretaci informací. Učitelé se nás snaží naučit myslet, porovnávat, nalézat nové myšlenky a pohledy na svět.

Ve škole se věnuješ stejně jako na lanškrounském gymnáziu divadlu. Budeš tento obor chtít rozvíjet i na vysoké škole, nebo uvažuješ o něčem „praktičtějším“?

Určitě uvažuji o něčem praktičtějším. Divadlo mě baví. Tady na škole mám divadlo jako jeden z šesti předmětů a věnuji mu asi nejvíce času. Naučil jsem se něco o psaní, režirování, designu, ale také hraní. Od konce loňského roku si naše třída své hry zásadně psala, režirovala a designovala úplně sama. Máme tady obrovské úspěchy nejen na škole, ale i v celém státě Nového Mexika. Divadlo je koníček, ale nepřemýšlím o něm jako o budoucím povolání. Ono je to hodně těžké se jako herec či režisér prosadit. Takže asi sáhnu po něčem praktičtějším a nechám divadlo svým zálibám.

Neměl jsi chuť studovat vysokou školu v Čechách?

Já ani nevím, jestli jsem měl chuť. Chvilí jsem nad tím uvažoval, ale potom jsem dostal nabídky od amerických univerzit, a ty byly asi lákavější. Dávají mi tu plná stipendia, která se rovnají 45 tisícům dolarů ročně, a taková nabídka se nelehce odmítá. Nechci nijak hanit české školství, ale přece jen věřím, že mi americká univerzita může nabídnout mnohem více možností a zkušeností do budoucího života. Já ještě přesně nevím, kde nakonec skončím, ale vypadá to, že to nebude u nás doma. Chci se naučit další jazyk, získat nové zkušenosti a kontakty a v tomto mi škola v zahraničí pomůže lépe než škola doma.

Je asi těžké uvažovat dnes o tom, co bude za několik let, ale přesto, chceš se vrátit zpátky do Čech?

Určitě ano. Jak už jsem řekl, chci si dokončit vzdělání v cizině, ale potom bych se určitě vrátil domů do Čech a pracoval na zlepšení našich podmínek. Ještě nevím sice v čem, ale domů se jednoznačně vrátím. Neříkám, že to bude hned, ale nedokážu si představit žít někde jinde než „doma“. A doma je pro mě určitě v Česku. Ať už je to kvůli rodině, jídlu, pivu, hokeji, fotbalu, krajině, lesům, architektuře, historii anebo té pohodě, co u nás máme. Domů se vždycky vrátet budu.

S Lukášem hovořil **František Teichmann**

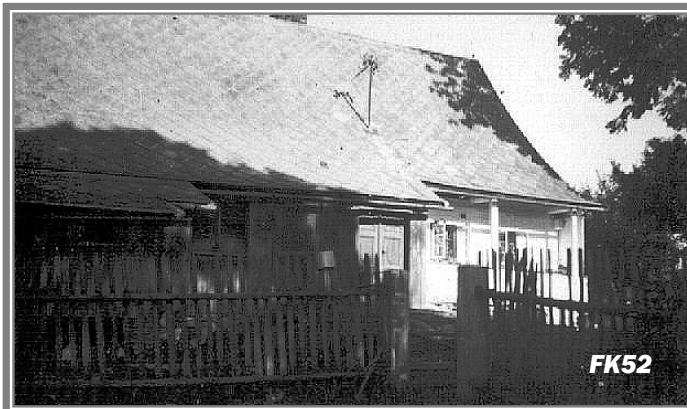
Článek byl se svolením redakce převzat z Listů Lanškrounska

ČP. 31 - MAJITEL KAREL SEIDELMAN

Majitelka této staré dřevěné chalupy je Anna Pavlasová. V domku býval kolem roku 1885 hostinec „Na Marjánce“. Dcera Amálie provdaná za Seidelmana v roce 1977 převedla domek na zetě Oldřicha Tarašku, manžela Věry Taraškové, která zde bydlí doposud.

ČP. 34 - MAJITEL JOSEF ROLLER

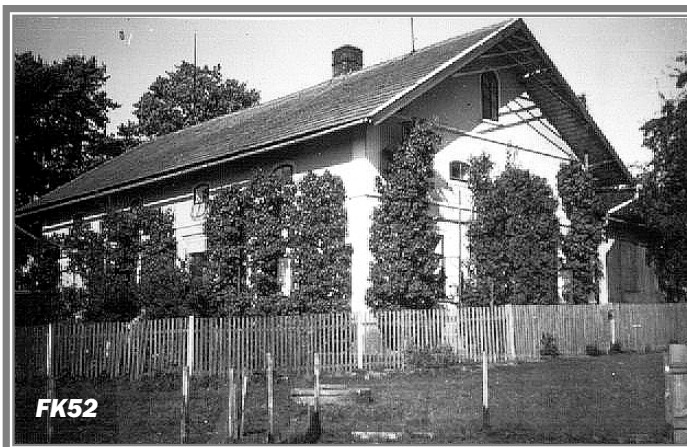
Dřevěný domek, který jeho majitelka Štefka Kubelková zdědila po svém otci, když jako ruský legionář padl ve válce. Syn Josef Roller předal chalupu své dceři Lence Rollerové z Vysokého Mýta. Dnes je prodána jako chalupa panu Vítu Duškovi z Hradce Králové.

ČP. 32 - MAJITELKA JOSEFA BROKŠOVÁ

Zděný zájezdní hostinec se sálem. Jeho majitelkou je vdova Marie Broková. Hostinec koupil její manžel od F. Berana a přistavěl na severní straně světničku a z bývalých maštálí upravil ještě jednu hostinskou místnost. Až do roku 1928 to byl jediný sál v Horních Heřmanicích a všechny zábavy a divadla se konaly v něm.

Objekt později sloužil jako sklad obilí JZD. Od družstva budovu koupil David Šobr z Plzně. Při letošní zimě (2006) prolomil střechu sněh.

ČP. 35 - MAJITEL MIROSLAV VACEK

Hospodářské výstavné stavení, které jeho majitel František Vacek zdědil po svých rodičích.

Postaveno bylo roku 1904, stodola roku 1896.

Původní majitel byl Martin Jányš. Vdova se provdala za Františka Vacka. Syn Miroslav převzal usedlost v roce 1950.

Půdní přestavba byla provedena v roce 1979 a omítka v roce 1981.

Nyní zde žije syn Ladislav s rodinou a matkou Miluškou.

Texty pod obrázky připravila **Vlasta Beranová**

Redakce Heřmánku

řeje všem čtenářům příjemnou dovolenou plnou slunečných dní a letní pohody, dětem dobrodružné prázdniny vyplněné spoustou zážitků v partě kamarádů.

Srdečně zveme
na virtuální procházku
naší první heřmánkovou stráněčkou,
která vás pohladí po oku i duši.

<http://dolnihermanice.sweb.cz>

Táňa a Michal Mikušovi

HEŘMÁNEK

Ročník: 10

Číslo: 2

Vyšlo: červen 2006

Počet stran: 12

Počet výtisků: 250 ks

Vydavatel: Obec Horní Heřmanice v Čechách, e-mail: obec@hornihermanice.cz <http://www.hornihermanice.cz>

Redakční rada: Jiří Kristek, František Pavlíček, Vlasta Beranová, Michaela Krátká

Redakce: Jan Kaňka, Výprachtice 56, 561 34 ☎ 465 391 477

Tiskne: Obec Horní Heřmanice

Uzávěrka tohoto čísla: 5. června 2006

Uzávěrka příštího čísla: 5. září 2006

Vychází 1x čtvrtletně - zdarma